

Ana report

21. i 22. veljače ove godine održana je u Istanbulu prva dvoranska veteranska atletska "Balkanijada". Iako je prije samo pola godine Turska bila domaćin Europskog prvenstva za veterane, ova je sportska manifestacija ipak privukla gotovo četiri stotine atletičara iz devet balkanskih zemalja. U lijepoj kružnoj dvorani istovremeno se održavalo i Prvenstvo Balkana za seniore pa je broj atletičara koji je tih dana natjecao u dvorani bio prilično velik.

No, osvrnimo se na veteransko prvenstvo. Prije svega, naša je ekipa bila najmalobrojnija. Čak je Crna Gora imala više svojih predstavnika. Svaki drugi natjecatelj nosio je dres domaćina. Od ostalih ekipa dosta su brojni bili Grci, a naši susjedi Slovenci pojavili su se u deseterostruko većem broju od nas.

Ipak, troje predstavnika Lijepa naše osvojilo je devet medalja, od čega je šest zlatnih. Najuspješniji je bio Milan Eror koji je u sva tri nastupa osvojio zlatne medalje i svoje konkurente ostavio daleko iza sebe. Nastupio je u trkama na 800, 1500 i 3000 metara. Na nešto kraćim stazama odličan je bio Kruno Ledić, osvojivši u trci na 400 metara zlato s rezultatom 57.67, što je novi balkanski rekord u kategoriji M50. U trkama na 60 i 200 metara osvojio je srebrne medalje jer je slovenski kolega Himelrajh ipak bio malo brži. Na još kraćim stazama (maksimalno dvadeset metara) nastupila je jedina ženska predstavica najmalobrojnije balkanske ekipe. Skok u vis, dalj i troskok s ukupnom bilancom: jedno srebro i dva zlata.

Sve u svemu, bilo je to natjecanje za pamćenje. Prije svega, postignut je jedan vrlo vrijedan svjetski rekord. Naš slovenski kolega Dušan Prezelj, visaš u kategoriji M65 podigao je letvicu na visinu novog svjetskog rekorda od 168 centimetara i u drugom pokušaju preskočio. Ne tako davno, taj vrsni atletičar postao je svjetski rekorder s preskočenih 167 cm, ali je odlučio pomaknuti granice. I uspio je. Osim ovog rekorda, postavljeno je 13 novih balkanskih rekorda. Od nama bližih susjeda to su Stanka Prezelj u skoku u vis, Gojko Banjević u trkama na 60 i 200 metara, Mira Puhar u nekoliko disciplina u kategoriji W75 i, naravno, već spomenuti brzi Kruno Ledić.

Iako nije postigao balkanski rekord, mislim da treba odati priznanje i Boži Himelrajhu koji je, iako stariji od 50 godina, skočio u dalj više od svih atletičara, čak i onih najmlađih. U dalj je skočio samo 12 centimetara manje od 6 metara. Svaka čast!

I, na kraju, samo riječ-dvije o organizaciji na turski način. Usprkos odličnoj, bolje rečeno, modernoj dvorani i tehnologiji, bilo je dosta organizacijskih problema. Raspored natjecanja mijenjao se više puta, i to neposredno prije samih natjecanja, tako da smo se nekad morali zagrijavati više puta za jednu disciplinu, a drugi put smo imali skraćena zagrijavanja jer su trke pomaknuli za pola sata ili sat ranije. Primjerice, dođete u "call room" prijaviti se za skok u dalj, a dobijete informaciju (na turskom jeziku plus rukama i nogama) da je ta disciplina pomaknuta s jutra na popodne (četiri sata kasnije). Kad pokušate protestirati, dobijete jedinu rečenicu koju su na engleskom znali reći "I am sorry!". Ako ste htjeli o tome malo detaljnije, trebalo je dosta truda da bi se pronašao sudac koji zna ponešto reći na nekom jeziku koji nije turski. Ali, od toga nije ionako bilo koristi. Struje je nestajalo više puta tijekom natjecanja, a onda sve staje. Osim žamora i smijeha. Bilo je zbrke i kod podjele

medalja pa su neki natjecatelji pomagali domaćinu, tako što su sami tražili medalje po vrećicama kako bi ih što prije dobili.

Neki su imali i posebnu čar dolaska u Istanbul jer su mnogi letovi zbog snijega otkazani. Ipak, svi smo stigli na vrijeme da budemo dio prve dvoranske "Balkanijade" koja će svakako biti lijepa uspomena mnogim natjecateljima. Bilo bi dobro da nas dogodine bude što više te da, osim sportskih, doživimo i poneki prijateljski trenutak.